

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

květen 2019

Velikonoční oslavy

Zapalování paškálu

foto: Vít Horník

Letošní bílosobotní vigílii jsme opět započali v tmavém kostele rozzářeném stovkami plápolajících svíček. Po vyslechnutí sedmi starozákonních čtení a slavnostním gloria přišel čas přivítat křtem katechumena Ondřeje Vlasáka do naší farní rodiny. Nevím, jak vás, ale mě vždy zajímá, co přiměje dospělého člověka ke křtu. A tak jsme se ho, nejen na to, zeptali:

Jaká byla Vaše cesta k víře?

Pocházím z ateistické rodiny. Nikdy mě nikdo nevedl k víře. Považuji se za exaktně smýšlejícího člověka, čemuž i nasvědčuje moje biofyzikální vzdělání. Jak však stárnu, stále se setkávám s logicky nevysvětlitelnými věcmi. Již od mala jsem měl pocit, že musí existovat něco mezi nebem a zemí, znáte to. Pro ateistu je však obtížné začít sám od sebe plně věřit. Já měl štěstí, že jsem potkal úžasnou životní partnerku a že mám dva úžasné kamarády, křesťany. Třešničkou na dortu byl pro mě pan farář, u kterého jsem měl křesťanskou přípravu, kterému bych tímto i rád poděkoval, jelikož moje otázky nebyly vždy jednoduché.

Katechumen Ondřej Vlasák foto: V. Horník

Máte rád nějaký biblický příběh nebo postavu?

Bohužel jsem ještě nestihl přečíst celou Bibli. Z dosavadního přečteného mám oblíbené pasáže Lukášovo evangelium a list Jakubův.

Změnila víra Váš život?

Určitě. Zjistil jsem, že mám cit na tzv. vymodlená místa, kde se stávám klidnější. Což se nemusí zdát nic extra, ale pokud vezmete v potaz dnešní extrémně uspěchanou dobu, je to neskutečný životní benefit. Víra mi pomáhá koukat na různé životní situace a osobnosti z více úhlů a lépe je pochopit. Změnila mi žebříček hodnot.

Kdo je pro Vás Ježíš Kristus?

Učitel, rádce a kamarád.

Věřím, že Ondrovi bude s námi ve farním společenství dobře. Zároveň vyprošujeme Boží požehnání.

Po slavnosti křtu pokračovala vigílie tradičně. A nechybělo po skončení ani farníky jistě oblíbené agape, které se táhlo do pozdních nočních hodin.

Oslavou Kristova vzkříšení jsme pokračovali i na Hod Boží Velikonoční, kdy v kostele byla cítit radostná atmosféra doprovázená krásným provedením Missi Loretty v podání chrámového sboru. Stoly se prohýbaly pod velikonočními pokrmy čekajícími na požehnání.

Za celou zpravodajskou radu vám všem chceme popřát, aby velikonoční radost ve vás zůstala co nejdéle!

=mš=

Kostel při vigílii

foto: omh

Slovo úvodem

Milí farníci,

v sobotu 27. dubna se konal Pochod pro život. Byl doprovázen i těmito slogany: Pomozte nám měnit českou společnost, aby rodiny mohly děti přijímat s radostí. Žádné zákazy. Nabízíme řešení.

Milí, bereme-li se za životy nenarozených dětí, děláme to proto, že je to správné, a také proto, že svět bez nich není světem, jakým by mohl být, kdyby tu byly. Znamenají další ruce k pracování, hlavy k přemýšlení, životní partnery k rodinnému životu.

Děláme to i z obav o lidi, kteří se budou ze své nevěle, obav či špatných rad zodpovídat.

Děláme to pro své svědomí.

Děláme to, koneckonců, i pro naše důchody.

Pamatujete si ještě druhé čtení o velikonoční vigílii? Abraham měl obětovat syna Izáka. Kdyby ruku nezadržel a Izáka zabil, všechno by bylo jinak. Bůh by musel vést věci jinudy.

Platí to i v jiných okamžicích našeho života.

Není psáno, že se příležitost, kdy jsme si mohli naklonit protivného souseda na svou stranu, bude ještě opakovat.

Není psáno, že dítě vraha, kterému jsme se vyhýbali, vyroste v ušlechtilého člověka, rozhodnutého napravit pokažený život táty a nahradit život ztracený.

Je to na nás, lidech velikonočních.

V roce 1996 nazpívala Joan Osborne na album One of Us skvostnou píseň člena filadelfské kapely The Hooters Jeden z nás. Píseň o Bohu, který se stal člověkem. Myslím, že jí ta píseň jednou pomůže do nebe.

Co plánujete udělat pro úspěšné setkání tváří v tvář s Ním na konci vy?

What if God was one of us? Just a slob like one of us. Just a stranger on the bus. Trying to make his way home?

Co kdyby tak Bůh byl jedním z nás? Prostě chlápek jako jeden z nás. Prostě – cizinec v autobusu, který chce dorazit domů?

o. Martin Holík

Stalo se

V neděli 7. 4. proběhla v našem kostele sbírka na kostel v Brně-Lesnė. Vybralo se na ní 59 276 Kč. Všem dárčům upřímně Pán Bůh zaplat'.

~

V úterý 9. 4. po večerní mši svatė v 18.45 hodin se v našem kostele konal Koncert pravoslavných zpěvů Velkého půstu a Strastného týdne v podání mužského pěveckého sboru Láská opravdivá.

~

V sobotu 13. 4. ve 14 hodin proběhla v našem kostele mše svatá s hromadným udílením svátosti nemocných.

~

V neděli 28. 4. pořádal Nadační fond Rozum a Cit sbírku „Sluníčkový den“ na pomoc opuštěným dětem najit rodinu. Všem, kteří si koupili „sluníčko“, patří velký dík.

~

Děkujeme také všem farníkům, kteří se zapojili do příprav velikonočních svátků v naší farnosti, ať už do příprav kostela, velikonočních bohoslužeb či sobotního slavnostního agapė.

Pokřtěni byli:

6. 4. Victorie Marie Novotná
20. 4. Ondřej Vlasák
– biřmován při křtu
28. 4. Helena Axmanová

Zesnuli:

1. 4. Irena Skalková
5. 4. Jan Košulič

Připomínáme si: 84. výročí posvěcení kostela

Slavnost posvěcení chrámu se konala v neděli 5. května roku 1935, necelých pět let od položení základního kamene augustiniánským opatem Františkem Saleským Bařinou, ke kterému došlo v den 1500. výročí úmrtí sv. Augustina, tj. 28. srpna 1930. „Hlavním celebrantem a světitelem byl brněnský

biskup ThDr. Josef Kupka, kázání pronesl pražský převor Dr. Augustin Schubert a starobrněnské opatství zastupoval tehdejší převor kláštera P. Jan Dvořáček,“ cituje kroniku farnosti ve své knize Svatý Augustin od počátku po dnešek její autorka Aneřka Trumpešová.

=jo=

Reprodukce fotografie, která je vystavena vedle farní kanceláře

Diecézní setkání mládeže

Už počtvrté jsme vyrazili na diecézní setkání mládeže s biskupem Vojtěchem. Od osmi hodin se začal plnit prostor před katedrálou na Petrově mladými lidmi. Každý se nejdříve pozdravil s přáteli a pak v devět hodin jsme šli všichni společně zahájit letošní setkání. Biskup Vojtěch k nám krátce promluvil, animátoři si připravili scénku a jako vždy bylo na výběr ze třiceti přednášek. Každý si našel tu svou, která ho nejvíce lákala. Po

přednáškách jsme se sešli před katedrálou na oběd – bagety a teplý čaj, který jsme s radostí přijali kvůli chladnému počasí. I přes mírně deštivé počasí jsme po skupinkách vyrazili na některá místa, kde žijí, trpí a umírají lidé, za které jsme se pak modlili. Navštívili jsme například porodnici a věznic. Celé setkání jsme zakončili společnou mší svatou v katedrále plné mladých lidí.

Romana Sapáková

Křížová cesta v Rosicích

Již tradičně jsme letos vyrazili na venkovní křížovou cestu, tentokrát zcela netradičně do Rosic u Brna. Krátce před třetí hodinou odpolední se u prvního zastavení začali scházet, v případě některých odváživců na kolech sjíždět, první farníci v čele s o. Josefem.

S úderem třetí a za sborového: „Lide můj, slyš nářek Pána svého...“ jsme vyrazili vzhůru lipovou alejí po křížové cestě, která má pouze dvanáct barokních

zastavení + jeden kříž místo třináctého a je zakončena taktéž barokní Kaplí Nejsvětější Trojice, v které jsme naši křížovou cestu zakončili.

Po skončení křížové cesty se někteří vydali ještě na krátkou procházku po naučné stezce, někteří si zůstali jen tak povídat a cyklisté se rozjeli zpět do Brna. V každém případě to bylo příjemně strávené odpoledne na čerstvém vzduchu.

Tereza Halámková

Svěcení ratolestí

foto: Vít Horník

Hrané pašije pro děti

foto: Vít Horník

Velikonoční ponděli

foto: Vít Horník

Představujeme kněze původem z naší farnosti: Leo Červenka

Z naší farnosti se stalo několik farníků kněžími. V následujících číslech zpravodaje si je postupně představíme. První rozhovor je s o. Leem Červenkou, který nyní působí ve farnosti Praha-Dolní Počernice.

1. Pocházíte z farnosti od svatého Augustina. Jak vzpomínáte na roky, které jste zde strávili?

Do farnosti sv. Augustina jsme se přistěhovali s rodiči a sestrou asi v mých 10 letech ze Starého Brna, z ulice Polní. Prožíval jsem tam období dětství a školní, a to školy základní, střední i vysoké. Je zajímavé, že vlastně s farností jako takovou jsem se moc nesetkával. Dodnes si živě pamatuji na 1. svaté přijímání, které opravdu bylo v kostele sv. Augustina, i když tou dobou jsme ve farnosti ještě nebydleli, a to bylo za P. Vítku. Pak jsme většinou navštěvovali mše sv. v kostele, následně bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně a mé návštěvy kostela sv. Augustina byly spíše sporadické. Mé bližší setkání s farností přišlo vlastně až po roce 1990, kdy do farnosti přišel P. Miloslav Kabrda, a na faře bydleli salesiáni, kteří čekali, až se budou moci nastěhovat do nově postaveného domu v Žabovřes-

P. Leo Červenka

kách. V té době jsem již studoval na kněze na KTF UK v Praze. Tak to bylo do roku 1995, kdy jsem byl vysvěcen na kněze a nastoupil na své první kněžské místo jako kaplan v Šumperku, kde tenkrát salesiáni ještě působili. Takže na roky, které jsem zde strávil, vzpomínám rád, ať už na ty školní, nebo na ty, kdy už jsem se do života farnosti zapojoval aktivněji mezi roky 1990–1995.

2. Byl jste vysvěcen na salesiánského kněze. Čím Vás salesiáni oslovili?

Se salesiány jsem se setkal právě na Starém Brně, kde působilo několik salesiánů postupně jako kaplani. Po mém obrácení, které se přihodilo roku 1980, jsem byl salesiány „zachycen“. Začal jsem s nimi jezdit na prázdninové chaloupky, staral jsem se o ministranty a pokoušel se vést společenství a postupně se se salesiány seznamoval. Oslovili mne svým zápalom pro mládě, nadšením pro dílo Dona Boska, byli mi velmi sympatičtí svými názory. A skončilo to tak, že jsem v roce 1985 skládal první řádové sliby.

3. Nyní působíte v Praze, vyrůstal jste v Brně. Vnímate rozdíl mezi

foto: sokromý archiv

Moravou a Čechy či mezi jednotlivými diecézemi?

Jak jsem již zmínil, působil jsem jako kněz v několika diecézích. Nejprve ve farnosti Šumperk, arcidiecéze olomoucká, pak ve farnostech Jaroměřice nad Rokytnou, Moravské Budějovice a Babičce v naší brněnské diecézi, pak v Praze u kostela sv. Kříže Na Příkopě, pak v Prostějově, opět olomoucká arcidiecéze a současně jsem opět v Praze, ve farnosti Dolní Počernice. Má zkušenost je taková, že se liší farnost od farnosti. Ale to je proto, že jsou tam jiní lidé, s jinými životními zkušenostmi. A všude jsme lidé dobří více nebo méně. Říká se, že v Čechách mají lidé více postavenou svou víru na rozumu a na Moravě zase více na citu. Možná že většinově to tak je, ale setkal jsem se s opravdově věřícími lidmi jak v Čechách, tak na Moravě. Pán Bůh nás má namíchané.

4. Jaké liturgické období máte nejraději?

Nevím, asi nepreferuji žádné liturgické období. Všechna mají své kouzlo, svého ducha a svou krásu.

5. Pokud máte volno, jak ho nejčastěji trávíte?

To je různé. Snažím se pravidelně jezdit do Brna, kde mám svoji mamku a sestru s rodinou. Potřebuji fyzický pohyb, proto chodím na procházky, hlavně po Dolních Počernicích, kde máme krásný zámecký park a rybník. Občas se dostanu i do Prahy za kulturou, na koncert, na výstavu, do divadla. Naposledy jsem byl, tuším, na Cimrmanově hře Švestka. (Již podruhé.)

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně radosti a požehnání. =mš=

Zaznělo v kázání

Ježíš svým činem ukazuje opačnou Boží tvář. Jako toho, kdo se sklání před člověkem, aby mu projevil lásku. Lásku, které je schopen jen Bůh. (ojn)

Ježíšovo zmrtvýchvstání nám ukazuje, že Bůh je ten, který nás neustále překvapuje a bude překvapovat. Bůh nám otevírá nové obzory, staví nás před nové situace, o kterých jsme předtím ani netušili. Je tam, kde se nám zdá, že už neexistuje vůbec žádné východisko, kde se situace jeví naprosto beznadějnou. Bůh dokáže překvapit nečekaným

řešením, rozuzlením, které by nás nikdy nenapadlo. Bylo by dobré, abychom se Bohem nechali překvapit. Abychom byli otevření. (ojn)

Bůh se nebojí být originální. (ojn)

Ježíšovo vzkříšení nás vede k tomu, abychom nikdy neztráceli důvěru. Abychom se nikdy nevzdávali. (ojn)

Ženy jdou upravit tělo zesnulého. Z dálky vidí kámen a řeknou si: My vlastně jdeme zbytečně, protože masti a plátna máme, ale nemáme síly. Kdo nám ten kámen odvalí?... a to jsou ty naše kameny

hříchu, kameny odrazování... Velikonoce jsou svátkem odebraných náhrobků, odvalených kamenů. Bůh odnáší i ty nejtěžší kameny, pod kterými ty naše ztracené naděje a očekávání znovu a znovu padají. (omh)

Dnes je ten krásný den, kdy můžeme žádat o to, abychom byli nesení nikoli proudem našich problémů, ale abychom Ho hledali ve všech věcech, které nás přesahují nad našimi hlavami. V tom pohledu, který vidí ta plátna a uvědomuje si: pro mě, pro tebe... to udělal. Jestliže On vstal, i my s ním opět vstaneme. (omh)

=mš=

Farní diář

5. 5. 84. výročí posvěcení kostela
11. 5. Pouť se seniory do Rajhradu
12. 5. Prezentace Radia Proglas po všech bohoslužbách
24. 5. Noc kostelů
26. 5. První svaté přijímání dětí, mše svatá v 9.00 hod.
30. 5. Svátek Nanebevstoupení Páně, mše svatá v 7.00 a 18.00 hod.

Noc kostelů – pátek 24. 5.

18.00–19.00 Mše svatá (zpívá sbor školních dětí pod vedením Ludmily Fialové)

19.00–19.10 Pojd' si s námi zazpívat (zpívá sboreček nejmenších dětí pod vedením Marie Vichrové)

19.15–19.50 Komentovaná prohlídka kostela (vede Alena Štěpánová)

20.00–20.30 Koncert skupiny DNA (Dej Nám Akord)

21.15–22.00 Varhanní hudba s flétnou (varhany: Zdeněk Chvíla, flétna: Viktória Grey)

První svaté přijímání

V neděli 26. 5. přistoupí poprvé k přijímání přes 20 dětí z naší farnosti, které se od ledna pravidelně na přijetí této svátosti připravují. Všichni jste na tuto slavnost zváni.

Světcí z presbytáře: sv. Augustin

Sv. Aurelius Augustinus se narodil 3. listopadu roku 354 v Thagastě, malém městě v severní Africe, dnešním východním Alžírsku. Celá provincie byla součástí pomalu zanikajícího Římského Impéria, proto byl Augustin římským občanem a jeho mateřštinou byla latina. Jeho otec Patricius, zpočátku spíše pohan, později katechumen, a matka Monika, zbožná křesťanka, mu umožnili kvalitní vzdělání a podporovali ho v kariéře. Vynikal svou inteligencí a jazykovým nadáním. Do svého obrácení žil velmi bujarým životem v touze po moci a bohatství. S milenkou měl syna. Přestože neustále šplhal po kariérním žebříčku, po kterém toužil, cítil neklid a nespokojenost. Křesťanství ho ale neoslovovalo, i když se za jeho obrácení jeho matka neustále modlila.

I kázání tehdy populárního biskupa Ambrože začal v Miláně navštěvovat kvůli tomu, aby z nich měl prospěch. Ale upoutala ho, začal se zamýšlet nad tím, ne jak, ale co biskup káže, a to jej přimělo číst Písmo. Začalo se ozývat jeho svědomí, bojovat staré a nové smýšlení, které formovaly životopisy světců. Jednou, rozrušený uslyšel dětskou písničku, v které děti zpívaly: „Tolle, lege, vezmi a čti!“ Pocítil, že k němu promluvil Bůh. Otevřel tedy Písmo a přečetl si první větu, kterou spatřil: „Ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista...“ (Ř 13,13). V tu chvíli, jak sám přiznal, se zklidnil. Opustil světskou kariéru, milenku, zrušil i zasnoubení. Při

velikonoční vigílii, z rukou biskupa Ambrože ve svých 33 letech přijal i se synem Adeodatem křest. Poté se stal knězem a po několika letech, proti své vůli, i biskupem. Se svými zlovyky z mládí usilovně bojoval, aby byl příkladným křesťanem. Žil v době bouřlivých myšlenkových proudů, kdy sekty a bludaři se snažili prosazovat svůj vliv. Usilovně psal teologické disputece i vzpomínky. Když Vandalové v roce 429 obklíčili Hippo, po třech měsících obležení biskup Augustin v roce 430 zemřel. Když Vandalové vyhnali katolické biskupy, odvezli pryč s sebou i Augustinovy ostatky na Sardinii, ale v VIII. století byly přeneseny do katedrály v Pávii u Milána. Dochovalo se 113 jeho spisů, z nichž vyniká Vyznání z r. 400, O Trojici a O městě Božím z r. 426.

„Na Augustina bychom si měli vzpomenout vždy, když kriticky sledujeme své okolí a mluvíme o úpadku a zkaženosti. Když unáhleně odsuzujeme jiné a špatně o nich mluvíme a myslíme. Na jeho příkladu nám Bůh jasně dokazuje, že pro Něho není nemožné opravdu nic. Světcem se člověk nerodí. Ale každý se jím může stát,“ zdůrazňuje na webu www.augustiniani.cz Marcel Černý. =jo=

Ptáte se: Proč slavíme májové pobožnosti?

Mariánské pobožnosti spojené s měsícem květnem je možné zaznamenat již ve středověku. Křesťané se tímto způsobem snažili převážit vliv pohanských májových slavností římského a germánského původu. Větší rozmach církevních pobožností začal v 17. století v Německu, kde se rozvinuly kající, tzv. májová modlení ve spojitosti se zavedeným zvykem udělování požehnání na den „Nalezení Svatého kříže“ 3. května. Pozdější podoba májových pobožností navazuje na tato modlení a více rozvíjí a zdůrazňuje význam úcty k Panně Marii. K zasvěcení měsíce

května Matce Boží vede také výklad z Bible: „Jsem kvítek šáronský, lilie v dolinách.“ (Píseň písní 2,1) Velmi silným impulsem pro rozvoj májových pobožností bylo v roce 1854 vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném Početí Panny Marie. Dnešní podoba májových pobožností se ustálila na konci 19. století. Pobožnosti se v květnu konají denně, obvykle navečer; před ozdobeným oltářem nebo sochou Panny Marie. Neexistuje žádný závazný liturgický předpis o jejich formě. Květen se často z velké části překrývá s velikonoční dobou liturgického roku, proto Kongregace pro

bohoslužbu a svátosti doporučuje, aby se tímto druhem pobožnosti více osvětlovala účast Panny Marie na velikonočních a letničních událostech. Pobožnost může vést duchovní i laik v kostele, ale i mimo něj, třeba u Božích muk v polích či doma v rodinném kruhu. Jedná se obvykle o sled mariánských písní, modliteb, litaní (příležitostně také žalmů), případně naučné náboženské četby, zakončuje se požehnáním. Slavnostním závěrem májových pobožností může být na konci května liturgický svátek Navštívení Panny Marie. =kh=

Augustin • 4. ročník, číslo 36. • Datum vydání: 5. května 2019 • Další číslo vychází 2. 6. 2019 (uzávěrka 24. 5.).

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, náměstí Míru 377/7, 602 00 Brno.

Redakce: Klára Havlíčková, Luboš Herz (korektor), Martin Holík (kaplan), Hana Konečná, Lukáš Meduna (grafik), Josef Novotný (farář), Jaroslava Otradovcová, Magdaléna Šrubařová (šéfredaktorka).

www.augustinbrno.cz • e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz • Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přijímáme náměty a příspěvky do dalšího čísla zpravodaje. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.